

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 78.

27de Møde.

Løvedagen den 9de Marts.

(Fortsj.)

Ordføreren (fortsat): Men det forekommer mig ikke, at et enkelt Medlem vel kunde foranledige en saadan Debat, eller at en slig Udtalelse fra Thingets Side skulde kunne finde Sted, med mindre han udtrykkelig stillede det Forslag for Thinget, at den foreløbige Lov, som var forelagt, skulde forkastes. De Forhandlinger, som vilde kunne foranlediges blot ved Forelæggelsen af Loven, vilde saaledes gaae tabt, og den Control, som Thinget derved vilde kunne komme til at udøve med Hensyn til Ministeriets hele Fremgangsmaade, vilde, jeg skjønner ikke rettere, ikke i den Grad finde Sted, som hvor Ministeren var nødt til at komme frem med sine Forslag til Billigelse. Jeg skal ikke nægte, at det forekommer mig ogsaa at være meest stemmende med constitutionelle Grundsætninger, at den af Udvalget foreslaaede Fremgangsmaade følges. Forsaavidt den ærede Formand har paaberaabt sig, at man ikke kunde bruge dette Udtryk, hvad der er Constitutionelt eller ikke, paa anden Maade end med Hensyn til, hvorvidt Noget maatte være overeensstemmende med det enkelte Lands Constitution, her Grundloven, saaledes at hos os det Constitutionelle var det, der stemmer med Grundloven, da kan jeg ikke heri være enig med ham.

Formanden: Dersom det kan tjene til at forhindre, at Discussionen om dette Punkt forlænges, vil jeg bemærke, at jeg ikke har brugt disse Udtryk.

Ordføreren: Saa gjør det mig ondt, at jeg har misforstaaet den ærede Formand og ikke opfattet, hvad han yttrede med Hensyn til dette Punkt om det Constitutionelle.

Formanden: Jeg vilde ikke have afbrudt den ærede Ordfører, dersom jeg ikke havde

troet, at man derved maaskee kunde undgaae, at komme videre ind paa dette Punkt.

Ordføreren: Ja, det er kun, fordi jeg derved er stillet i en særegen Stilling. Da jeg, naar jeg har misforstaaet den ærede Formand, ikke veed, hvilket Argument, han har benyttet ved at bruge Ordet „constitutionel“, vilde jeg med Thingets Tilladelse tillade mig at anmode Formanden om at fremsætte det Argument, han har brugt med Hensyn til Begrebet om det Constitutionelle.

Formanden: Jeg yttrede, at naar man vil tale om det Constitutionelle, er det egentlige Constitutionelle her Overeensstemmelse med Constitutionen.

Ordføreren: Det er altsaa den ærede Formands Mening, at ved Constitutionelt nærmest forstaaes det, som er overeensstemmende med den hos os gjældende Grundlov, og at man mindre skal tage Hensyn til, hvad der er Constitutionelt i Almindelighed. Er det det ikke saa?

Formanden: Ja nærmest.

Ordføreren: Nærmest! men det forekommer mig, at ved saadanne Spørgsmaal kan man ikke blive staaende alene ved hvad der er Constitutionelt efter det enkelte Lands Lov; thi, dersom det ikke udtrykkeligt fremgaaer af Loven, og man derfor maa hente Argumenter udenfor den, forekommer det mig dog, at man maa gaae tilbage til hvad der kan være rigtigt efter almindelige constitutionelle Principer, og i saa Henseende troer jeg da, at almindelige constitutionelle Principer fordre, at foreløbige Love skulde forelægges den lovgivende Forsamling ikke blot til Efterretning men ogsaa til Billigelse eller Forkastelse. Forsaavidt at den ærede Formand har gjort opmærksom paa, at den Fremgangsmaade, som Thinget hidtil har brugt ved de forelagte provisoriske Love, idet der ikke er afstemt specielt om, hvorvidt de midlertidige Love skulde have Thingets Bifald eller ikke,